Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36519
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

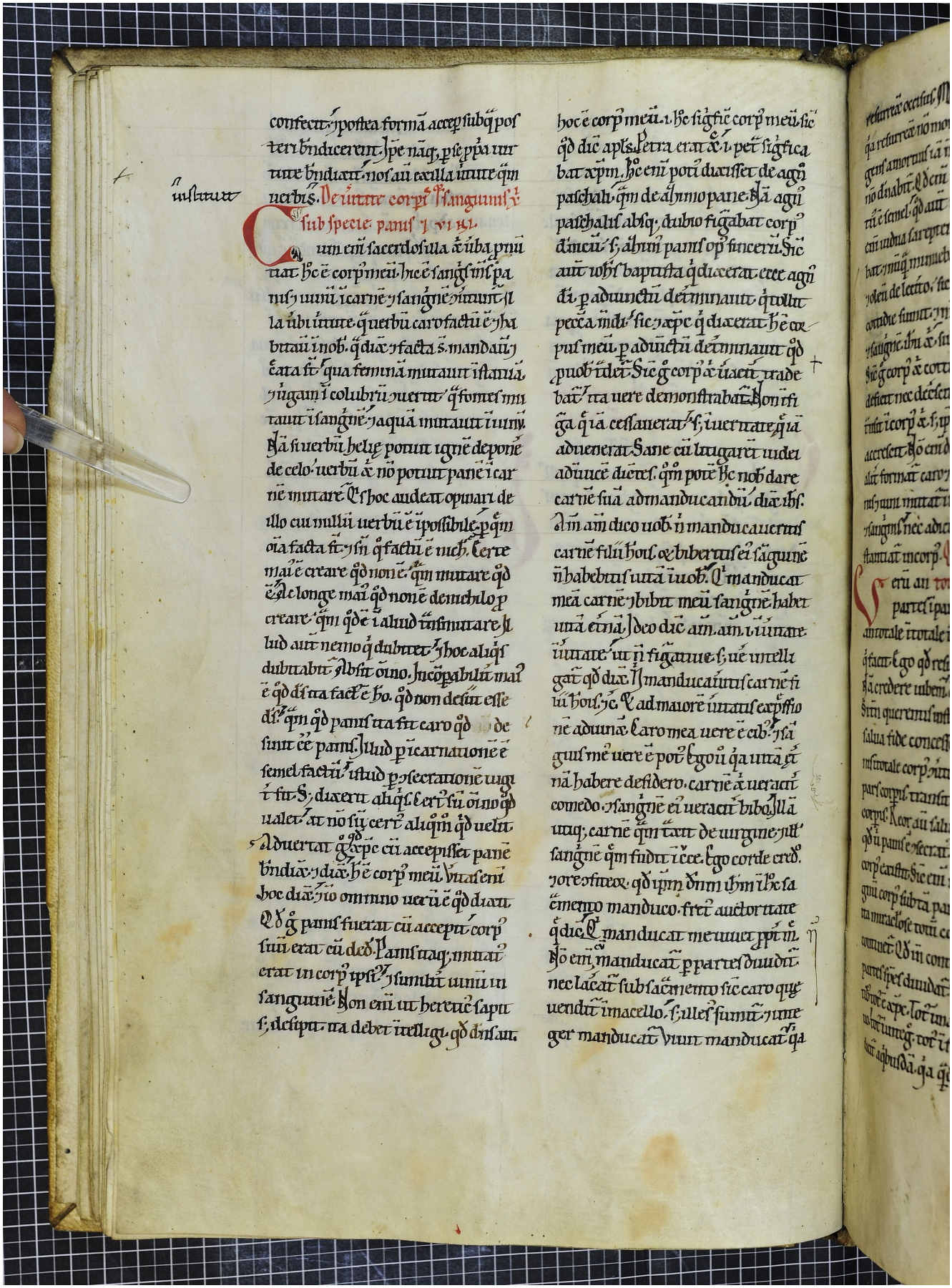

confecit. postea formā accep subq̄ pos
teri bnducerent. Spe nāq; p̄sēp p̄ua ur
tute bnduant. nos aū excella ūtute q̄m
uerbis. De ūtute corp̄is & sanguinis
sub specie panis & vini.
Cum enī sacerdos illa ē ūba pnū
tiat. hoc ē corp̄ meū. hoc ē sang̃is mi. pa
nis ⁊ uinū ī carnē ⁊ sang̃nē ūmutant. si
la ūba ūtute q̄ uerbū caro factū ē. ⁊ ha
bitauit ī nob. q̄ dicit ⁊ facta s. mandauit ⁊
ē ata fr. qua femina mutauit ī stanū.
⁊ ūgam ī colubrū. ⁊ uerū q̄ fomes mu
tauit ī sang̃nē. ⁊ aquā mutauit ī uinū.
Sā si uerbū helię potuit ignē deponē
de celo. uerbū ē nō potuit panē ī car
nē mutare. Et si hoc audeat opinari de
illo cui nullū uerbū ē ī possibile. p q̄m
oīa facta fr. ⁊ sn̄ q̄ factū ē nichil. certe
maē ē creare q̄d non ē. q̄m mutare q̄d
ē. ⁊ de longe maē q̄d non ē de nichilo p
creare. q̄m q̄d ē ī aliud ūtūmutare. Si
lud aūt nemo q̄ dubitet. ⁊ hoc aliq̄s
dubitabit. ⁊ dsit ōino. Incōpabile maē
ē q̄d dī ita fact ē ho. q̄d non desit esse
dī. q̄m q̄d panis ita fit caro q̄d de
sinit ēe panis. Illud p̄ incarnatione ē
semel factū. ⁊ illud p̄ sectatione uiqu
ī fit. S. ⁊ dixerit aliq̄s. Ecce fū ōino q̄d
ualet. at nō sū cert. aliq̄m q̄d uelit
⁊ aduertat. q̄d ipe cū accepisset panē
bndiā. ⁊ dixit. hoc ē corp̄ meū. Vtq; enī
hoc dixit. ⁊ ō omino uerū ē q̄d dixit.
Q̄d q̄ panis fuerat cū accepit. corp̄
suū erat cū ded. Panis itaq; mutat
erat in corp̄ ipsi. ⁊ sumbit uinū in
sanguinē. Non enī ut hereticī sapu
t. ⁊ decipit. ita debet intelligi. q̄d dnsan.
hoc ē corp̄ meū. i. hoc sig̃fic corp̄ meū. sic
q̄d dic apls. Petra erat ā. i. pet sig̃fica
bat ap̄m. hoc enī potū dicisset de agnō
paschali. q̄m de ālnno pane. Sā agnū
paschalis absq; dubio sig̃abat corp̄
dnicū. ⁊. ālnm panis op̄ sincerū. Sic
aūt nobis baptista q̄d dicerat. ecce agnū
dī. p adunctū determinauit. q̄ tollit
peccā mūdi. sic ⁊ ap̄e q̄ dixerat. hoc ē cor
pus meū. p adunctū determinauit. q̄d
p nob tulit. Sic g̃ corp̄ ā. ūuaēt. trade
bat. ita uere demonstrabat. Non ti
ga q̄ ia cessauerat. ⁊. ī uerū tate q̄ ia
adueneraī. Sane cū lingarēt uidei
adunce dicēt. q̄m potē hic nob dare
carnē suā ad manducandū. dixit ihs.
Amn amn dico uob. ī manducauerit
carnē filii hois. & bibertis eī sāguinē
ī habebitis uitā ī uob. Q̄ manducat
meā carnē ⁊ bibit meū sang̃nē habet
uitā ētnā. Ideo dic amn. amn. i. ūtute
ūtute. ut ī sig̃atue. ⁊. ue uitelli
gat. q̄d dixit. Si manducauitis carnē fi
lii hois. ⁊c. Et ad maiorē ūtatis expssio
nē adunxit. Caro mea uere ē cib. ⁊ sā
guis meus uere ē pot. Ego oī q̄a uitā ētnā
habere desidero. carnē ā uerac
comedo. ⁊ sang̃nē eī uerac bibo. Illā
uiq; carnē q̄m natū de uirgine. illū
sang̃nē q̄m fudit ī cce. Ego corde cred.
ore confitor. q̄d ipm dnm ihm ī hoc sa
cramento manduco. fret auctor tate
q̄ dic. Q̄ manducat me uiuet ppt. me.
Nō enī manducat p partes diuidit.
nec lacerat. sub lacēmento sic caro que
uendit ī macello. ⁊. illes sumit. ⁊ ume
ger manducat. Viuit manducat qa